

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Vojtěchem Trojánkem ve věci žalobkyně ASTRA TRANS s.r.o., IČ: 25401670, se sídlem v Šimonovicích, Minkovické č. 91, zastoupené Mgr. Martinem Vondroušem, advokátem se sídlem v Liberci, 8. března č. 21/13, proti žalované České republice-Ministerstvu spravedlnosti, se sídlem v Praze 2, ulici Vyšehradské č. 16, o náhradu škody

takto :

- I. Žaloba, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 602 469 Kč s úroky z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně od 16. 8. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 300 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění :

1)Žalobou podanou dne 28. 8. 2017 domáhala se žalobkyně po žalované náhrady škody způsobené jí nesprávným úředním postupem Policie ČR spočívajícím v porušení § 10 odst. 1,3 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Žalobkyně tvrdila, že 10.2. 2014 podala trestní oznámení na společnost [REDACTED], s níž 5.2. uzavřela Smlouvy o přepravě věcí, konkrétně hygienického materiálu (patřícího společnosti [REDACTED] č. 1133/1409 a 1134/1409, jelikož

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hladíková.

██████████ nedovezla zboží do místa určení v Rakousku. 11.2. 2014 nahlásila žalobkyně (prostřednictvím P██████████ W██████████ jak doplnila zástupkyně žalobkyně u jednání 13.6. 2018) policii aktuální pozici vozidla, jímž bylo zboží odcizeno, ale ta jej nezadržela. Následně bylo zjištěno, že vozidlo je na Slovensku, k jeho zadržení však nedošlo ani tam. Tím, že porušila zásadu iniciativy a nerealizovala opatření k vrácení odcizeného majetku, způsobila policie, konkrétně Obvodní oddělení Liberec-centrum, žalobkyni škodu, která odpovídá hodnotě odcizeného zboží ve výši 602 469 Kč. Tuto škodu vyčíslil vlastník zboží společnost ██████████ vyúčtoval ji žalobkyni a následně byla mezi oběma společnostmi uzavřena 25.2. 2014 Dohoda o finančním narovnání, na základě které žalobkyně škodu společnosti ██████████ uhradila. U jednání 13.6. 2016 doplnila zástupkyně žalobkyně, že odcizené zboží se prodávalo na Ostravsku, z čehož je zřejmé, že ke škodě došlo již v České republice (že tedy kamion byl vyložen před tím, než pokračoval v cestě na Slovensko).

2) Žalovaná v podání ze dne 20.10. 2017 navrhla žalobu zamítnout. Tvrdila, že ve věci nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu a že žaloba je navíc předčasná, protože stát vystupuje jako tzv. poslední dlužník, žalobkyně se ostatně přihlásila jako poškozená do probíhajícího trestního řízení.

3) Z dopisu zástupce žalobkyně ze dne 6.2. 2017 a ze stanoviska žalované ze dne 22.9. 2017 se zjišťuje, že žalobkyně předběžně uplatnila dne 7. 2. 2014 svůj nárok u žalované a že žalovaná jej odmítla uspokojit.

4) Ze Smlouvy o přepravě věci ze dne 5.2. 2014 č. 1133/1409 uzavřené mezi žalobkyní jako zasílatelem a ██████████ jako dopravcem soud zjistil, že dopravce měl zboží popsané v přepravním listu na č.l. 11 naložit 6.2. 2014 v Opočínku v České republice a vyložit 7.2. 2014 ve Wiener Neudorfu v Rakousku v 6 hodin ráno. Ze Smlouvy o přepravě věci ze dne 5.2. 2014 č. 1134/1409 uzavřené mezi žalobkyní jako zasílatelem a ██████████ jako dopravcem soud zjistil, že dopravce měl zboží popsané v přepravním listu na č.l. 14 naložit 6.2. 2014 v Opočínku v České republice a vyložit 7.2. 2014 v Biedermansdorfu v Rakousku ve 4 hodiny ráno. Jak plyne z obou přepravních listů, zboží (shipment) dle obou smluv mělo být přepravováno jedním kamionem.

5) Z Dohody o finančním vyrovnání vzájemných závazků uzavřené dne 25.2. 2014 mezi ██████████ a žalobkyní soud zjistil, že strany smlouvy uvedly, že z důvodu odcizení kamionu (objednávky 1403461 a 1403973) byla společnosti ██████████ způsobena škoda ve výši 602 469 Kč, přičemž v souvislosti s úhradou této škody dojde k rozložení celkové sumy do 5 splátek a k datu splatnosti jednotlivých faktur vystaví ██████████ vzájemný zápočet s otevřenými fakturami od žalobkyně.

6) Ze spisu Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje, Uzemní odbor Břeclav, sp.zn. ██████████ zjistil zdejší soud následující skutečnosti. 10.2. 2014 od 16.35 do 17.15 hodin oznámila A██████████ J██████████ na Obvodním oddělení Liberec-centrum, že je zaměstnána jako dispečerka u žalobkyně, v databázi Raal si našla slovenskou společnost ██████████ IČ: ██████████ zadala obě objednávky a posléze se jí ozval muž, který se jí představil jako Z██████████ Š██████████ s ním se dohodla na ceně, poté vyhotovila obě

smlouvy o přepravě věci, ty poslala mailem na adresu kztrans.doprava.gmail.com, orazítkované a podepsané smlouvy byly poté zaslány zpět žalobkyni; dle oznamovatelky zboží, jehož majitelem je [REDAKCE], naloženo bylo do vozidla s RZ [REDAKCE] a návěsu Frigo, RZ [REDAKCE] ale 10.2. 2014 volal zákazník, že nebylo v Rakousku vyloženo (protokol o trestním oznámení ze dne 10.2. 2014, č.j. [REDAKCE], podaný na Obvodním oddělení Liberec-centrum, č.l. 162 a násl. spisu). Dne 11.2. 2014 byl učiněn na 2. oddělení obecné kriminality pod č.j. [REDAKCE] záznam o zahájení úkonů trestního řízení. Dne 11.2. 2014 ve 12.09 hodin podal vysvětlení na 2. oddělení obecné kriminality v Liberci I. [REDAKCE] W [REDAKCE] (č.l. 174-177 spisu). Uvedl, že pracuje jako dispečer u žalobkyně, že byl na celní správě, kde chtěl informace ohledně mýtných bran a možného pohybu předmětného kamionu, ale bylo mu pouze sděleno, že předmětný kamion má přestupky, s tím, že další informace budou sděleny policii. Zároveň sdělil, že předmětné hygienické zboží bylo naloženo v meziskladu v Opočínku na Pardubicku 6.2. 2014 kolem 9. hodiny. V podání ze dne 25.2. 2014 se s nárokem na náhradu škody ve výši 602 469 Kč přihlásila do trestního řízení [REDAKCE] (č.l. 193-194). 21.2. 2014 bylo provedeno vyhodnocení. 29.5. 2014 se žalobkyně připojila do trestního řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 602 465 Kč, kteroužto sumu musela žalobkyně uhradit prostřednictvím zápočtu společnosti [REDAKCE] za zboží odcizené při předmětné přepravě (č.l.178). 13.2. 2014 obdržela PČR přípis od majora A [REDAKCE] V [REDAKCE] z Celního úřadu pro Liberecký kraj s výpisem z Elektronického systému výkonového zpoplatnění, který byl pořízen k vozidlu s RZ [REDAKCE] v němž major V [REDAKCE] uvedl, že jej zasílá na základě dožadání z 11.2. 2014. 21.2. 2014 byl vyhodnocen spisový materiál k podvodné kamionové přepravě (č.l. 197-205). Vrchní komisaři kpt. J [REDAKCE] J [REDAKCE] a kpt. R [REDAKCE] Š [REDAKCE] konstatovali, že 11.2. 2014 byly zahájeny úkony v trestním řízení pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu, kterého se měla dopustit slovenská firma [REDAKCE] tím, že 6.2. 2014 provedla nakládku zboží firmy [REDAKCE] v obci Opočínka, ale předmětné zboží o hodnotě 500 000-800 000 Kč do současné doby nebylo předáno příjemci v Rakousku. Dále uvedli, že předmětné vozidlo přijelo do Opočínku 6.2. 2014 v 7.30 hodin, řidič na vjezdní lístek vyplnil jméno J [REDAKCE] O [REDAKCE] naložil náklad č. 1403461 a 1403973, odjel v 10.30 hodin. Předmětné vozidlo se na území ČR pohybovalo od ledna 2014, 31.1. 2014 v něm byl kontrolován řidič L [REDAKCE] K [REDAKCE] nar. [REDAKCE] tato osoba pravděpodobně přijela 6.2. 2014 do Opočínku pro náklad, když bylo zjištěno, že J [REDAKCE] O [REDAKCE] zemřel již v roce 2007. Dále policejní orgán v tomto vyhodnocení zachytil pohyb předmětného kamionu v ČR od 6.2. 2014 do 11.2. 2014, kdy naposledy bylo zachyceno v 8.03 hodiny na mýtném úseku Přáslavice-Velký Újezd. 20.5. 2014 prostudovala spis zástupkyně žalobkyně (č.l. 192). Usnesením ze dne 27.12. 2017, č.j. [REDAKCE], byla dle § 159a odst. 5 trestního řádu odložena trestní věc podezření ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1,4 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit neznámý pachatel třemi skutky včetně podvodné přepravy hygienického zboží na základě smluv o přepravě uzavřených s žalobkyní, s odůvodněním, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání. V odůvodnění bylo dále konstatováno, že věc byla předána cestou Okresního státního zastupitelství v Břeclavi (dále OSZ Břeclav) orgánům činným v trestním řízení na Slovensko, slovenský policejní orgán šetření ukončil 23.1. 2017, kdy vydal usnesení [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 228 odst. 1 trestního řádu Slovenské republiky o přerušení trestního stíhání, jelikož není možné vykonat trestní stíhání vůči konkrétní osobě. Toto usnesení nabylo právní moci 23.2. 2017. Následně bylo OSZ Břeclav vydáno usnesení sp.zn. [REDAKCE] ze dne

2.11. 2017, jímž bylo rozhodnuto o ukončení dočasného upuštění od některých úkonů v trestním řízení. Usnesení o odložení věci ze dne 27.12. 2017 nabylo právní moci 2.1. 2018.

7) Ze spisu Policie Slovenské republiky ČVS: [redacted] zjistil soud následující skutečnosti. 12.12. 2016 byl vyslechnut P. [redacted] W. [redacted] o mýtných branách a pohybu předmětného vozidla nic neuvedl, pouze vypověděl, že po zjištění, že předmětné vozidlo nedorazilo na místo vykládky věc hlásil PČR v Liberci. Usnesením ze dne 19.1. 2017, [redacted] [redacted] bylo trestní stíhání přerušeno, protože jej není možné vykonat vůči konkrétní osobě.

8) Z přípisu Obvodního oddělení Liberec-centrum ze dne 11.2. 2014, č.j. [redacted] [redacted] zjistil zdejší soud, že 11.2. 2014, byla předmětná trestní věc postoupena 2. Oddělení obecné kriminality v Liberci (č.l. 41). Toto oddělení, jak soud zjistil z přípisu z téhož dne, žádalo Celní úřad pro Liberecký kraj o výpis z mýtných bran ke zjištění pohybu předmětného vozidla (č.l. 46), a to i v elektronické formě.

9) Pro nadbytečnost soud zamítl další důkazní návrhy účastníků, neboť z důkazů v řízení provedených byla učiněna skutková zjištění pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněného nároku, jak jej soud níže podává, plně postačující. Z téhož důvodu soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z těch provedených důkazů, o něž rozhodnutí o věci samé posléze neopřel.

10) Podle ust. § 1 zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle § 8 odst. 1 zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen provést úkon v rámci své pravomoci (dále jen „úkon“) nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil. Podle § 10 odst. 2 cit. zákona policista má povinnost podle odstavce 1 i v době mimo službu, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo svoboda osob anebo majetek nebo došlo-li k útoku na tyto hodnoty. Podle § 10 odst.

3 cit. zákona v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, k jehož odstranění je příslušný jiný orgán veřejné správy a hrozí-li nebezpečí z prodlení, je policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době povinen přijmout vhodné opatření k odstranění bezprostředně hrozícího nebezpečí a v případě potřeby vyrozumět příslušný orgán veřejné správy. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, policista ve službě nebo zaměstnanec policie v pracovní době tento orgán o tomto ohrožení nebo porušení bez zbytečného odkladu vyrozumí.

11) Aby mohla být žaloba na náhradu škody v režimu zákona v základu úspěšná dán, je nutné, aby byly splněny tři odpovědnostní předpoklady, a sice existence nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí, dále vznik újmy na straně žalobce a konečně vztah příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem orgánů států či nezákonným rozhodnutím jimi vydaným a újmou vzniklou tomu, kdo žádá ochranu svého práva u soudu.

12) Žalovaná namítala s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu (č.l. 28), že žaloba je předčasná, tedy že žalobkyni dosud škoda nevznikla, protože žalobkyně se má svého nároku domáhat po primárním dlužníkovi, když stát figuruje jako tzv. poslední dlužník. Zdejší soud této námitce přitakal. Nelze souhlasit s tvrzením žalobkyně, že ta udělala všechno pro ochranu svého práva již tím, že se přihlásila do předmětného trestního řízení. Žalobkyně např. nic netvrdila o tom, že by si podávala stížnosti proti usnesením o odložení věci či přerušování trestního stíhání. Nehledě k tomu sama u jednání uvedla, že se nároku proti společnosti K+Z trans, s.r.o. ani proti jednateli a společníkovi této společnosti Ing. Zdenku Šefránkovi či proti řidiči L [REDACTED] K [REDACTED] který pravděpodobně provedl 6.2. 2014 v Opočinku náklad předmětného zboží, v občanskoprávním řízení nedomáhala. Nic jí v tom přitom po skončení trestního řízení nebránilo. Informace z policejního spisu žalobkyně jako poškozená měla, její zástupkyně navíc spis v květnu 2014, tedy v době, kdy již obsahoval vyhodnocení spisového materiálu, prostudovala. V tomto směru poukazuje soud na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.11. 2013, sp.zn. 30 Cdo 1906/2013, dostupné na stránkách www.nsoud.cz (a na v něm uvedenou judikaturu, zejména rozsudek sp.zn. 30 Cdo 955/2013), v němž tento soud uzavřel: „*I kdyby za původního dlužníka měly být považovány osoby, proti kterým bylo vedeno trestní řízení, ani tehdy by nebyl stát subsidiárně odpovědný za škodu, neboť žalobce se nedomáhal náhrady škody vůči těmto osobám v občanskoprávním řízení, ačkoli mu v tom nic nebránilo, což konstatoval již soud prvního stupně. Tento závěr odpovídá rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 4. 9. 2013, sp. zn. 30 Cdo 955/2013, podle něhož připojením se ke trestnímu stíhání s nárokem na náhradu škody dochází ke stavení promlčecí doby i za situace, kdy trestní stíhání nebylo zahájeno řádně. Žalobce se tedy mohl domáhat náhrady škody vůči osobám, proti kterým bylo vedeno trestní řízení. Subsidiární odpovědnost státu tedy nepřichází v úvahu, a proto nemohla být dána příčinná souvislost mezi nesprávným postupem státu a vzniklou škodou. Nejvyšší soud ještě pro úplnost poznamenává, že skutečnost, že žalobce nedosáhl náhrady škody v rámci trestního řízení, sama o sobě škodu nepředstavuje (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 145/2002, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2009, sp. zn. 25 Cdo 720/2007).*“ Soud tedy uzavřel, že žaloba byla podána předčasně, jelikož žalobkyni dosud nevznikla ve vztahu k žalovanému státu škoda, jelikož se náhrady škody může a má domáhat proti primárním dlužníkům.

13) Zdejší soud navíc přitakal obraně žalované i v tom ohledu, že ve věci schází tvrzený odpovědnostní titul v podobě nesprávného úředního postupu Policie ČR. Není totiž správný názor žalobkyně, že policie mohla zadržet podezřelého dle § 76 trestního řádu; 10.2. 2014 nebylo

zřejmé, kdo je podezřelý a kde se předmětné vozidlo s naloženým zbožím nachází. Nebylo rovněž prokázáno tvrzení žalobkyně, že ta dala PČR přesné informace o pozici předmětného vozidla, když z protokolu o trestním oznámení podaném 10.2. 2014 A [redacted] J [redacted] a z protokolu o podání vysvětlení 11.2. 2014 P [redacted] W [redacted] toliko vplynulo, že police byla informována pouze o registrační značce předmětného vozidla a návěsu a o tom, že byla provedena 6.2. 2014 nakládka zboží v Opočínku. Navíc P [redacted] W [redacted] podával vysvětlení už v době, kdy se předmětné vozidlo na území republiky nenacházelo. Zdejší soud považoval za nadbytečné vyslechnout A [redacted] J [redacted] a P [redacted] W [redacted] které navrhovala žalobkyně, a to proto, že žaloba je nedůvodná z důvodů rozvedených v odst. 11), ale i proto, že i kdyby nyní tito svědci vypověděli, že policii před lety řekli něco více, než je zachyceno v protokolech, jež podepsali, nebyla by taková svědectví věrohodná. Za této situace nebylo dle názoru zdejšího soudu reálné, aby bylo předmětné vozidlo zajištěno před odjezdem na Slovensko, k němuž došlo po osmé hodině ranní 11.2. 2014. Policejní orgán, a sice obvodní oddělení v Liberci, obdrželo informaci o RZ předmětného vozidla 10.2. 2014 kolem 17. hodiny. Následně 11.2. 2014 byla věc předána 2. oddělení obecné kriminality, které téhož dne žádalo celní úřad o poskytnutí elektronického výpisu z mýtných bran. Policie ČR tedy postupovala v souladu s ust. § 10 zákona o Policii ČR. Žalobkyně policii vytýká, že nejednala promptně v řádu hodin, ale přehlíží, že předmětný kamion byl naložen 6.2. 2014 a že 7.2. 2014 již bylo zřejmé, že náklad nedoveze, ale police byla informována až 10.2. 2014. Soud si je vědom toho, že sama žalobkyně byla informována od svého zákazníka až 10.2. 2014. Žalobkyně však měla a mohla u tohoto zákazníka ověřit dotazem už 7.2. 2014, že zboží nebylo dovezeno; kdyby tak učinila a posléze podala oznámení na policii, byl by včas zajištěn výpis z mýtných bran, který byl policii předložen 2 dny po podání žádosti. Z toho vyplývá, že vznikla-li žalobkyni škoda (odhlédnuto od toho, co je uvedeno v odst. 11)), nebyla způsobena pochybením policie, ale proto, že žalobkyně dostatečně nechránila svá práva.

14) Ze shora popsaných důvodů, tedy pro předčasnost žaloby a proto, že není dán odpovědnostní titul, soud žalobu zamítl.

15) O náhradě nákladů řízení rozhodl výrokem II. dle § 142 odst. 3 o.s.ř., jelikož žalovaná byla ve věci spěšná jen a náleží jí dle § 151 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s vyhláškou č. 254/2015 Sb. právo na náhradu nákladů řízení představované paušální náhradou hotových výdajů za podání vyjádření k žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů k zdejšímu soudu a rozhodoval by o něm Městský soud v Praze.
Nebude-li žalobkyně dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na exekuci nebo výkon rozhodnutí.

V Praze dne 13. června 2018

JUDr. Vojtěch Trojánek, v.r.
soudce